

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ АДМИНИСТРАЦИЈИ ЛИСТА
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ УРЕДНИШТВУ

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3
За стране земље на годину 9

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

**ПРОПИС
О ОДЕЛУ И СПРЕМИ**

пожарне чете општине града Београда

(Наставак) (3)

5. Чизме.

Чизме су код свију пожарника, сем командира, обрасца војно-техничке подофицерске школе, које допиру до испод колена на 10 с. м. Саре су мекане, а кројене су од јакога фикс-ледера или јухта.

6. Рукавице.

Рукавице су беле и сиве, а могу бити кожне или вунене.

7. Шпада.

Шпада је целокупно дугачка 80 с. м. Држак је од црнога дрвета, масе или коже, а труп, глава и гривне — од белог лима. Корице шпале су од црне коже, оковане на две белим блехом.

За везу корица са кајасом (виском) постоји на овој једно дугме у виду жири и то с десне стране сечива.

8. Кајас.

Кајас је од коже; но онај део, који сачињава висак, споља је опшивен сребрним ширитом.

9. Мекинтош.

Мекинтош је од непробојне црне вунене тканине, са капуљачом, а без испуска. Кроја је истог као и шињел.

Јака и шљингла на мекинтошу истог су облика и размере као и на шињелу. Капуљача је на мекинтошу од исте тканине и исте боје као и мекинтош. Има облик троугла са заобљеним темним углом. Носи се кад год се за то укаже потреба.

10. Летње одело.

У летње одело спадају: блуза и панталоне.

Блуза је од белог сегелтуха или друге сличне сиве тканине. Истога је кроја као и чојана блуза, али нема нарукавља и испуска. Јака је од исте тканине, као и блуза, а нарамнице су исте као и код чојане блузе.

Панталоне су од сиве тканине, од које је и блуза, а кројене су за чизме, као и чојане.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

Рад општинског одбора

РЕДОВНИ САСТАНАК

6. јула 1904. год.
УТОРАК.

Председавао председник београдске општине г. К. Д. Главић; од одборника били су: г. г. Ђока А. Дмитријевић, Д. Ј. Симић, Мих. Милићевић, Младен Тодоровић, Трајко Стојковић, М. Трифковић, Илија С. Илић, Мих. Рувидоћ, В. Н. Вуловић, М. Х. Поповић, Тодор Ђурић, С. Ј. Авријел, Урош Благојевић, Ј. Станковић, Милан Марковић, Стеван Максимовић, Н. П. Стаменковић, Др. Марко Т. Јеко, Др. Е. Микел, Рад. Ј. Јовановић — Ресавић, Др. М. Радовановић, Р. Драговић.

Деловођа, Ђорђе Ј. Јанковић.

1.

Прочитан је записник одлука седнице од 3. ов. мес. и примљен без измена.

II.

Председник извештава одбор, да је одборник г. Марко Трифковић преко књиге за интерпелације одборника управио на председништво питање о томе: стоје ли у истини наводи г. Павла Обрадовића, хотелијера код „Касине“ који је у бр. 30. „Малог Журнала“ од ове године, упутно питање суду и одбору: зашто је гроб његовог брата прекопан и ако је он за исти платио одређену таксу за 10 године; да ли је против дотичног чиновника за овако некоректан рад што предузимано; као и то: да ли је био још који случај, сличан овоме?

Одговара: да је парцела, у којој је овај гроб био, још пре пет година предвиђена за гробнице; да је исти гроб допета у априлу прошле године прекопан; кривица је до једног бившег чиновника, који више није у општинској служби. Даље вели: да се за времена ове општинске управе нису десили овакви случајеви, као ни овај што се није десило за њено време. Међутим, чим је се за овај случај дознало, издата је чиновницима гробљанског одељења најстрожија наредба, да се строго пазе на то да се овакви случајеви више не дешавају.

Одборник г. Марко Трифковић изјављује: да му је мило, што се уверио да се овај случај није десило за време садање општинске управе, али примећује: да би у таким случајевима требало обавестити јавно мњење давањем исправке да се не би на садању општинску управу преваливале погрешке ранијих.

По саслушању тога, — одбор је

Примио к знању ове изјаве одборника г. Трифковића и председника општине.

ПОДЛИСТАК

Хиландарско властелинство

ДО КРАЈА XV. ВЕКА

Написао

МИЛОШ ЗЕЧЕВИЋ

(Награђено 15/VI. 1904. год. првом видовданском наградом општине београдске у 400 дин.)

(Наставак) (5)

Не знамо за сада, да ли је краљ Драгутић дао још каке прилоге сем оних које смо споменули, јер нам није позната више ни једна повеља његова Хиландару.

У краљу Милутину (1282.—1321.) имао је Хиландар, може се рећи, највећег приложника и заштитника. Овај српски краљ, који је, како причају летописи и његов биограф у родослову, подигао највише црква и манастира у својој краљевини и изван ње, а своје задужбине обилато снабдевао имањима у земљи и златним и сребрним стварима, нарочиту је пажњу обратио и Хиландару. Поред дивне своје

задужбине Бањске и Грачанице, које је у осталом подигао у другој половини своје владавине, он је правим краљевским даровима обасуо и ову задужбину свога прадеде Стевана Немање.¹⁾

Хиландарски манастир, који је подигао Стеван Немања, био је доста мали, те га Милутин разруши и место њега сазида други већи и раскошнији, у главном онаки, каки се и данас може видети. О томе овако говори његов биограф у родослову: „Ск бо христомовиким сего светага и богомъ въздвиженалго мѣста глаголемалго Хиландара црковъ божьсткѣноу, таже вѣ къ прькаго зданиа, отъ основаниа разоръ и большоу създакъ и оукрасивъ късакѣими различьными добротами, нештедно злато много дае, и къ мѣстѣ томъ постави многи полати царские и келие изредьки къ прѣбыканиетоу соуштинимъ чрьньцѣ, и оуроки законьные оустакѣ имъ таже на пиштоу късакѣимъ докольствомъ и велико на одеждоу имъ; около

же мѣста тоу светаго създа градъ съ великою тврѣдиною за належаште ради напасти безбожьныхъ оуьсарни. И въздиже пиргы великие добрии и благии пастырь рачителѣ своетоу Христа... Къ семоу же светомоу и божьсткѣному мѣстоу реконтмоу Хиландаръ много села и метохѣ късакаго именоканалго когачьствка испљни, велико рашти ми доколко сина къса прикоупикъ отъ дрѣжавы цара грѣчьскаго, много множество бесчислно злата за сина къдакъ и приложи къ мѣстоу томоу светомоу...“²⁾

(Наставиће се)

²⁾ Животи краљева и архијепископа српских. Написао арх. Данило и други. Издао Даничић у Београду 1866, стр. 132.—133. Упор. Mon. Serb. 56.—57.

¹⁾ „По предању које се сачувало у Хиландару — вели Љ. Ковачевић — и које се потврђује породичним грбом, Милутиновој грађевини дозидао је кнез Лазар припрату тако вешто, да се то једва може опазити“ („Нова Искра“ за 1900. стр. 52.).

III.

Одборник г. Илија Илић наводи: да је 5. ов. мес. нестало воде у чесмама на Врачару. Шта је овоме узрок, не зна; али се боји да томе не буде узрок до општинских органа, који раде на инсталацији водоводној на „Белим водама“, јер је сазнао, да главни машиниста на „Белим водама“ поред своје дужности ради и приватан посао; на име: купио је једну вршаницу, којом врше околним сељацима жито; пре неког времена био је петнаест дана у Младеновцу ради куповине ове машине; познато му је да је машина неких петнаест дана била на инсталацији на „Белим водама“ на општ. земљишту. Тражи да се извиди, да ли он овај приватни рад не ради на штету општинских послова?

Председник наводи, да је воде у чесмама нестало услед тога, што је ових дана услед јаке жеге врло велика потрошња воде, због чега је грађанству и упућен апел, да воду, у своме властитом интересу, на расипа бескорисно. Што се пак тиче тога, да главни машиниста на „Белим водама“ поред своје дужности врши и приватан посао, наредиће, да се ствар одмах извиди, јер њему није познато, да главни машиниста има вршаницу, којом врше жито околним сељацима.

По саслушању тога, — одбор је.

Примио к знању ове изјаве одборника г. Илића и председика општине.

IV.

По прочитању акта иследних власти Абр. 6507, 6566, 6567, 6483 и 6449., којима се траже уверења о владању и имовном стању појединих лица, — одбор је изјавио:

Да су доброг владања а сиротног имовног стања: Сретен Кечкић, приватнијер олд. и Добросав Илић, продавац ужичких производа; да су му непознати: Александра, жена Љубе Николића, бив. шефа приборске станице, а сада чиновника железничке дирекције, Јован Динић, надничар и Трифун Живановић — Чорбић, пиљар.

V.

По прочитању акта Управе воловода Абр. 6493, којим извештава суд, да је управник воловода г. Светозар Недељковић указом Њ. В. Краља постављен за редовног професора Велике Школе, те ће услед тога бити упражњено место управника воловода, — одбор је по довољном обавештавању решио:

Да се овај предмет упути на мишљење одборској правничкој секцији.

VI.

По прочитању акта Теодора Барне, уредника из Будим-Пеште Абр. 6585, којим извештава суд, да је намеран да о прослави стогодишњице устанка српског под Кара-Ђорђем и крунисању Његовог Величанства Краља Петра I, изда једну илустровану књигу — албум, у ком ће бити Београд представљен у слици и речи, на тражи да му општина за ову цел изда на име помоћи 2600 динара, а он ће јој за то уступити беслатно 100 ком. ових књига, — одбор је по довољном обавештавању решио:

Да се ова молба одбаца.

VII.

Председник извештава одбор, да је одбор за прославу стогодишњице устанка, прегледавши све пријаве за израду ватромета, који ће се палити о прослави стогодишњице устанка, решио: да се предложи одбору општинском, да се израда ватромета повери г. Љуби Јовановићу, пуковнику у пензији, који за гаранцију,

да ће ватромет израдити на опште задовољство и на време, даје 20.000 динара у злату по уложној књижици код Трговачке Банке.

По саслушању тога, а после потребног обавештавања, — одбор је решио:

Да се израда ватромета, који ће се испалити о прослави стогодишњице устанка, уступи г. Љуби Јовановићу, пуковнику у пензији, с тим, да се са г. Јовановићем о изради овога ватромета закључи уговор. Нацрт уговора као и програм ватромета да састави одбор за прославу стогодишњице устанка.

VIII.

Председник извештава одбор, да је одбор општински у седници својој од 25. маја т. г. решио: да се предлог председника општине о подизању споменика Кара-Ђорђу и осталим јунацима из првог српског устанка за ослобођење испод турског јарма, у начелу прими, а да се решавање у појединостима о овоме предлогу одложи за једну од идућих седница.

Како је овај предлог стављен на дневни ред за данашњу седницу, то моли одбор, да реши: хоће ли београдска општина сама о своме трошку да подигне на Калимегдану скромнији споменик изгинулим борцима 1806. г. при освојењу Београда, и у исто време узме иницијативу за подизање опште-народног споменика Кара-Ђорђу и његовим помагачима у борби за ослобођење; или, да општина београдска само учествује у подизању великог опште народног споменика?

По саслушању тога и после потребног обавештавања, председник је ставио на гласање: ко је за то, да београдска општина подигне сама и о своме трошку на Калимегдану споменик изгинулим борцима 1806. г. при освојењу Београда и у исто време узме иницијативу за подизање опште-народног споменика Кара-Ђорђу и његовим помагачима у борби за ослобођење, — гласање: „за два споменика“; а ко је за то, да београдска општина сама учествује у подизању опште-народног споменика — гласање: „за један споменик“.

По свршеном поименичном гласању нашло се:

Да су „за два споменика“ гласали одборници: г. г. Трајко Стојковић Илија Илић, Милош Х. Поповић, Соломон Азријел, и Др. Милан Радовановић;

Да су за један споменик гласали одборници: г. г. Ђока Димитријевић, Давид Симић, Мих. Милићевић, Младен Тодоровић, Марко Трифковић, Милорад Рувидић, Велислав Вуловић, Урош Благојевић, Јован Станковић, Милан Марковић, Стеван Максимовић, Никола Стаменковић, и Др. Едуард Михел; и

Да је раније изашао одборник г. Тодор Ђурић.

Према оваком исходу гласања, — одбор је решио:

Да београдска општина узме иницијативу, да се прилозима целог српског народа подигне један величанствен опште народни споменик Кара-Ђорђу и осталим јунацима, који 1804. год. први отпочеше борбу за ослобођење српског народа испод турскога јарма.

IX.

Председник моли одбор, да сад, пошто је решено да општина београдска узме само иницијативу за подизање опште-народног споменика Кара-Ђорђу и осталим јунацима из првог српског устанка, изабере један ужи одбор, који ће узети на себе старање о образовању једног ширег одбора за прикупљање прилога за овај споменик.

По саслушању тога, — одбор је решио:

Да чланови одбора, који ће узети на себе старање, да се образује шири одбор за подизање споменика Кара-Ђорђу и његовим помагачима у борби за ослобођење, буду: председник општине г. Коста Д. Главинић и одборници: г. г. Прота Марко Петровић, Милан Мостић, Д-р. Марко Леко, Давид Симић и Милорад Рувидић.

X.

Председник моли одбор, да реши питање о томе: колику ће суму општина београдска дати као свој прилог за подизање овога споменика? У предлогу председника је предвиђено 150.000 динара, која сума да се уплати у ратама од по 50.000 динара, за три године.

Одборник г. Младен Тодоровић предлаже, да београдска општина да као свој прилог за овај споменик 200.000 динара.

Одборник г. Давид Симић предлаже, да се да 100.000 динара.

По саслушању тога, председник је ставио на гласање ова три предлога и по извршеном поименичном гласању нашло се:

Да је за суму од 150.000 динара гласао одборник г. Трајко Стојковић;

Да је за суму од 200.000 динара гласао одборник г. Младен Тодоровић;

Да су за суму од 100.000 динара гласали одборници: г. г. Ђока Димитријевић, Давид Симић, Мих. Милићевић, Илија Илић, Милорад Рувидић, Велислав Вуловић, Милош Х. Поповић, Соломон Азријел, Урош Благојевић, Стеван Максимовић, Др. Марко Леко, Др. Едуард Михел, Радисав Јовановић и Др. Милан Радовановић;

Да су се уздржали од гласања одборници: г. г. Марко Трифковић, Јован Станковић, Милан Марковић и Никола Стаменковић; и

Да је раније изашао одборник г. Тодор Ђурић.

Према оваком исходу гласања, — одбор је решио:

Да београдска општина да као свој прилог за споменик Кара-Ђорђу и његовим помагачима у борби за ослобођење испод турског јарма 100.000 динара, која сума да се уплати у три рате, од по 33.333,33 динара.

XI.

По прочитању молби г. Спасе Шуменковића, глав. благајника и Луке Ковачевића, пожарника Абр. 6561 и 6584, за петнаестодневно одсуство, — одбор је решио:

Да се молиоцима одобри тражено петнаестодневно одсуство од дужности ради наведене цели, с тим да им се исто рачуна од дана кад га употребе.

НАРЕДБА УПРАВЕ ГРАДА БЕОГРАДА О ТРАМВАЈИМА И ТРАМВАЈСКОМ САОБРАЋАЈУ.

Позвана дужношћу да се стара о сигурности и уредности саобраћаја у престоници, — Управа града Београда на основу §. 326. крив. законика издаје ову

НАРЕДБУ

о трмвајима у Београду и београдском агару:

А. Трамвајска кола.

Чл. 1.

Трамвајска кола у јавној употреби, како коњска тако и електрична, морају бити потпуно исправна, чиста и за саобраћај употребљива.

Чл. 2.

Сва кола која су у јавној употреби, морају бити позади и са стране нумерисана видљивим бројевима, а за време ноћи још и осветљена.

Чл. 3.

На свима колима, која су у употреби, мора се налазити довољно јасно звоно ради опомињања публике на евентуалне опасности и уклоњење с пута.

Чл. 4.

На сваким трамвајским колима са спољне стране мора бити означен крупним и јасним словима правац саобраћаја, а на задњем улазу у кола и број места.

Чл. 5.

У случају кад су сва места у трамвају заузета, на колима се мора истаћи табла са написом „нема места“. Табла ова вешаће се о кров платформи у правцу саобраћаја.

Чл. 6.

У трамвајска кола могу се примити ради возње само онолико лица, колико има удобних места. А у њима има места, и то:

а, у старим, затвореним електричним колима за 24 лица у унутрашњости кола, 6 на предњој и 8 на задњој платформи;

б, у новим затвореним или полуотвореним електричним колима за 24 лица у унутрашњости кола, 9 на предњој и 10 на задњој платформи;

в, у затвореним колима са коњском запрегом за 16 лица у унутрашњости кола и по 4 места на свакој платформи;

г, у старим отвореним колима за по 4 лица на свакој клупи и по 4 лица на свакој платформи;

д, у новим отвореним колима за по 5 лица на свакој клупи и по 5 лица на свакој платформи.

Чл. 7.

Улазак у затворена трамвајска кола може бити само на задња врата. Предња врата за све време возње морају бити затворена.

Чл. 8.

На предњој платформи морају увек бити резервисана 2 места за униформисане полицијске и општинске органе, који имају право на бесплатну возњу.

Чл. 9.

На задњој платформи гости могу стајати само позади до гелендера, тако да је улазак у кола и излазак из ових увек слободан.

Чл. 10.

Како у колима, тако и по трамвајским станицама, чекаоницама и прузи, мора се одржавати највећа чистота. Најмање два пута дневно: једном пре а једном после подне, кола се морају почистити, проветрити и седишта избрисати, али се ђубре ни у ком случају не сме на улици остављати.

Чл. 11.

Забрањено је нагомилавање трамвајских кола на трамвајским станицама и раскрсницама. Само они возови који су у саобраћају, и то највише два, могу се привремено на овим местима задржавати.

Чл. 12.

Огласи и објаве приватне садржине не смеју се лепити ни вешати по трамвајским прозорима.

Б. Запрега.

Чл. 13.

Као запрега за коњске трамваје могу се употребити само коњи, који морају бити високи најмање 160 с.м., довољно јаки, здрави, за употребу дресирани и без икаквих рана и диформитета.

Чл. 14.

Амови и остали прибор за теглење, морају бити исправни, солидни и за возњу сигурни.

В. Саобраћај.

Чл. 15.

Трамвајски саобраћај мора бити уредан и ни у ком случају не сме се произвољно, или услед нехата или небрижења, или услед прекида струје, прекидати ма и за најкраће време. Од овога се изузимају елементарни случајеви.

Чл. 16.

Долазак и полазак појединих возове (кола) мора увек бити по распореду, која утврђује друштво у споразуму са општином града Београда (чл. 13. уговора о грађењу и експлоатисању трамваја у вароши Београду и његовом атару) и који се ради овога мора налазити у свакој трамвајској чекаоници на видном месту.

Чл. 17.

Трамвајски саобраћај мора се обуставити у овим случајевима:

а, кад полицијска власт нареди,

б, кад би се улицом појавила публика у већој маси, тако да је пролаз отежан, као што бива при већим свечаностима, литијама, сватовима, погребима и другим сличним приликама.

Чл. 18.

У случају да је саобраћај прекинут кривицом или небрижењем самог друштва или његовог особља више од 2 минута, у накнаду за издате и плаћене карте морају се публици дати нарочити купони одговарајуће вредности, који ће у поновној возњи замењивати трамвајску карту исте вредности.

Г. Особље.

Чл. 19.

Контролори, кондуктери, кочијаши и кочничари трамвајски, кад год су на служби, морају бити униформисани у смислу чл. 24. уговора о грађењу и експлоатисању трамваја у вароши Београду и његовом атару.

Кондуктери, кочијаши и кочничари морају још бити и нумерисани.

Чл. 20.

И контролор, и кондуктер, и кочијаш, и кочничар, морају према публици бити учтиви и предусретљиви, а у случају потребе и помагати појединцима, нарочито болесницима, старцима, женама и деци да у кола уђу или из ових изиђу.

Ни у ком случају не смеју се пред публиком свађати нити безобзирне речи изговарати.

Чл. 21.

Ни једно од ових лица не сме пушити ни јести за време возње.

Чл. 22.

Кондуктери су дужни одржавати ред у својим колима и назити да публика ничим не буде узнемиравана.

Забрањује им се, да у трамваје ради возње примају:

а, сумануте и пијане. Ако би се код кога у трамвају показали знаци суманутости или пијанства, дужност је кондуктера да га из кола уклони и најближем полицијском органу преда;

б, лица са гадним и одвратним ранама и одвећ прљавим оделом;

в, живину и рибу;

г, псе и

д, предмете смрдљиве и прљаве, као и оне, који би својом величином другим сметали.

Чл. 23.

При изласку публике из кола, кондуктер је дужан ова тачно прегледати и уверити се, да није што од ствари заостало, па ако буде, да их одмах преда сопственицима, а ако су ови већ отишли — онда најближој полицијској власти, и то најдаље у року од 24 часа.

Противно поступање сматраће се и казнити као утаја.

Чл. 24.

Кочијаши и кочничари не смеју за време возње своја места напуштати, нити их приватним лицима поверавати.

Чл. 25.

И једни и други на дати им знак од стране полицијског органа дужни су кола зауставити.

Чл. 26.

Без датог им знака од стране кондуктера, ни кочијаш ни кочничар не смеју кола кретати.

Чл. 27.

И кочијаш и кочничар дужни су за све време возње пажљиво мотрити на трамвајску пругу у правцу њихових кола, и путем звона или пиштаљке благовремено извештавати публику, да се с пута уклања. Ако би на 25 мет. пред собом приметили међу масу света или децу, товарна кола, стоку, болесне или пијане људе, и т. д., дужни су возњу успорити, а на 10 мет. и кола зауставити, ако би само ма и највање опасност за чији живот и здравље могла наступити.

Чл. 28.

На раскрсницама, савијутцима, као и приликом доласка на трамвајске станице и поласка са ових, возња мора бити свим успорена, а и сигнал путем звона или пиштаљке дат.

Чл. 29.

Кочничар на електричном трамвају може бити само онај, који претходно пред стручном комисијом, састављеном из једног друштвеног контролора, инжињера и члана ове Управе, докаже своју способност у руковању с трамвајем и познавању ове наредбе.

Уверење о положеном испиту дужни су кочничари увек са собом носити и сваком органу полицијске власти на случај тражења показати.

Д. Публика.

Чл. 30.

После истакнуте обзнане (табле) да је трамвај пун, нико се не сме у кола попети. Ко би, и мимо опомене кондуктерове то учинио, тога ће кондуктер доставити најближем органу власти.

Чл. 31.

Пењање у кола и скакање из истих

за време возње забрањено је. Кола се могу заустављати само на трамвајским станицама, изузимајући случај у чл. 17. и 27. ове наредбе.

Сваког оног, који би поступао противно одредбама првог става овог члана, кондуктер ће доставити најближем полицијском органу.

Чл. 32.

Тако исто забрањено је и стајање по степеницама трамвајским.

Чл. 33.

Никоме није допуштено понашати се непристојно у трамвајским колима, нити изговарати речи, којима се вређа јаван морал. Свако лице које би ово радило, кондуктер ће претходно опоменути на пристојност, а у поновном случају из кола удалити и најближем полицијском органу доставити.

Чл. 34.

Пљување по трамвајском поду забрањено је.

Чл. 35.

Свирање и певање по трамвајима забрањено је.

Чл. 36.

Трамвајска пруга, чекаонице, као и све возно средство и прибори, не смеју се кварити, нити се по шинама сме бацати камење, дрва и метати метци, капсуле, жигице и томе подобно.

Чл. 37.

Отварање и затварање трамвајских скретница од утроне приватних лица, забрањено је.

Чл. 38.

Код скретница на *Теразијама*, код *Лондона* и *Војне Академије*, друштво је дужно држати сталне скретничаре.

Чл. 39.

Тако исто друштву се наређује, да одржава у потпуно исправном стању пруге, чекаонице, прибор и жице, које спроводе електричну струју, како се оне не би прекидале и публику опасности излагале.

Чл. 40.

Свако поступање, противно овој наредби, казниће се по §. 326. кривич. законика од 10—150 динара новчано, или од 1—20 дана затвора.

Чл. 41.

Наредба ова важи од дана, кад буде објављена у „Српским Новинама“.

(Објављена је у бр. 170. „Срп. Новина“ од 10. августа 1904. год.)

Бр. 26616.

Управник Београда

7. августа 1904. г.

М. Церовић, с. р.

Београд.

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Набавке за декорисање улица. Суд општине београдске извештава трговце занатлије и предузимаче, да ће се, почев од 12. о. м., држати јавне кратке лицитације свакога дана пре подне у грађевинском одељењу општине београдске, Југовића улица бр 1, за набавку материјала и осталог, што је потребно за декорисање улица о свечавостима крунисања

Њег. Вел. Краља. Лицитација ће се објавити увек један дан раније плакатима у грађевинском одељењу.

Збирка старина општине београдске. Суд општине београдске дао је Управи војног музеја своју збирку старина, да се изложи у војном музеју приликом отварања истог на дан прославе стогодишњице српског устанка под Кара-Ђорђем. Ову збирку откупила је општина београдска пре три године од г. Самуила Стефановића, пензионера, за 30.000 динара. У њој се између осталих интересантности налази пушка Станоја Главаша, три јатагана војводе шабачког Илије Марковића и др.

За ову збирку нарочито се интересује Његово Величанство Краљ, те је поручио да га Управа извести, кад старине буду разређене, како би их могао лако разгледати.

Изабран за стараоца сиротиње. Досадашњи старалац сиротиње у општини београдској г. Мих. Радивојевић поднео је оставку на ову службу и она му је уважена, а за стараоца изабран је на његово место г. Петар Л. Костић, пензионар из Гроцке.

Објава.

На основу решења Суда општине београдске од 4. августа о. г. држаће се усмена лицитација за израду моста код савског купатила, у канцеларији грађевинског одељења општинског, на дан 10. августа о. г. од 3 сата по подне до 5, када ће се и закључити.

Предрачунска сума износи 2398·80 динара.

Кауција је према закону о јавним грађевинама 240 динара и то: у готовом, вредним државним папирима или интабулацији.

План, услови, предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложени су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи, који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења општине вароши Београда, 8. августа 1904. год. Г.Бр. 3665, у Београду.

Објава.

На основу решења Суда општине београдске од 6. августа о. г. држаће се друга усмена лицитација за откопавање земље у Добрачиној улици, у канцеларији грађевинског одељења општинског, на дан 11. августа о. г. од 9 сати пре подне до 11, када ће се и закључити.

Предрачунска сума износи 437·27 дин.

Кауција је према закону о јавним грађевинама 50 динара и то: у готовом, вредним државним папирима или интабулацији.

План, услови, предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложени су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи, који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења

општине вароши Београда, 9. августа 1904. год. Г.Бр. 3700, у Београду.

Објава.

На дан 18. овог м-ца од 3 до 5 часова по подне, држаће се у канцеларији економног одељења Суда општинског, јавна усмена лицитација за набавку потребне количине зоби (овса) за храну општинских коња.

Кауција је 1000 динара у готовом новцу или у срп. држав. хартијама од вредности.

Ближи услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од суда општине београдске 12. августа 1904. год. АБр. 6834, у Београду.

Објава.

Према решењу Команданта дунавске дивизијске области од 2. ов. м. Е№ 3771 и 3772, имају се у гарнизону београдском извршити прве усмене — јавне лицитације и то:

1. За набавку 1,000.000 кграма пшенице; и

2. За набавку 1,800.000 кграма овса, потребне Управи дунавског сталног профитант-слагалишта за 1905. годину.

Лицитација ће се извршити у канцеларији Интендантуре дунавске дивизијске команде и то:

1. За пшеницу на дан 9. августа, а

2. За оvas на дан 23. августа тек. године.

Услови се могу видети у канцеларији Интендантуре дунавске дивизијске команде свакога дана, а и на сам дан лицитације.

У име кауције полажу српски поданици 10⁰/₀, а страни 20⁰/₀ од укупне уговорене вредности ове набавке.

Кауција се полаже: 1.) у готовом новцу; 2.) у српским државним гарантованим хартијама по номиналној вредности; 3.) у акцијама Народне Банке и Извозне Банке, по курсу или у њиховом гарантном писму са означеном вредношћу; 4.) у заложницама Управе Фондова и у неисплаћеним државним рачунима по номиналној вредности; 5.) у акцијама српског бродарског друштва у ³/₄ њихове номиналне вредности; и 6.) у акцијама, удеоницама приватних српских новчаних завода у ²/₃ њихове вредности према курсу, који постоји у то време за њих.

Право утакмице при овим лицитацијама има сваки, који одговори постављеним условима и који се занима производњом, прерадом или трговином (било посредном или непосредном) дотичних артикала.

Лицитација се врши само пре подне, а почиње у 9 и траје најдаље до 12 часова у подне.

У то се доба лицитација за све излицитиране артикле закључује. Надметачи се примају ради надметања само до једанаест часова пре подне.

Ово се саопштава грађанству ради знања.

Од Суда београдске општине, 19. јула 1904. год., АБр. 7100, у Београду.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА